

Arrest

nr. 137 877 van 3 februari 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: 1. X
2. X
handelend in eigen naam en in hun hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordigers
van hun minderjarige kinderen X en X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie, belast met Asiel
en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de
staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn en te handelen in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X, op 14 oktober 2014 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 13 augustus 2014 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlagen 13sexies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 december 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 januari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. VERHEYEN, die loco advocaat S. MICHOLT verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat L. DE WITTE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Bij beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 19 september 2013 en 18 oktober 2013 werden verzoekers reeds bevelen gegeven om het grondgebied te verlaten. Deze bevelen werden verzoekers

ter kennis gebracht respectievelijk op 15 oktober 2013 en bij aangetekend schrijven van 21 oktober 2013.

1.2. De gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 13 augustus 2014 opnieuw beslissingen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Tevens neemt hij beslissingen tot het opleggen van een inreisverbod voor twee jaar. Deze laatste beslissingen, die verzoekers op 18 september 2014 ter kennis worden gebracht, zijn gemotiveerd als volgt:

“[...] wordt een inreisverbod voor 2 (twee) jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Het bevel om het grondgebied te verlaten van 13.08.2014 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

o In uitvoering van artikel 74/11 §1 tweede lid van de wet van 15 december 1980, is de termijn van het inreisverbod 2 jaar omdat:

o 2° Niet aan de terugkeerverplichting werd voldaan: betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 19.09.2013, hem [haar] betekend op 15.10.2013 en aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 18.10.2013, hem [haar] betekend op 23.10.2013.

Er wordt aan betrokkene een termijn van 2 jaar inreisverbod op het grondgebied gegeven daar betrokkene, na het betekenen van dit bevel, nog geen stappen ondernomen heeft om het grondgebied van België, en het Schengengrondgebied, vrijwillig te verlaten. Daarenboven heeft hij [zij] een aanvraag 9bis ingediend op 15.05.2014. “

Op het inreisverbod dat verzoekster wordt opgelegd, wordt er verder uitdrukkelijk melding van gemaakt dat de kinderen weliswaar de administratieve situatie van hun moeder volgen doch worden uitgesloten van het inreisverbod.

Dit zijn de bestreden beslissingen.

2. Over de ontvankelijkheid

Verweerder betwist de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen. Uit hetgeen hierna volgt zal blijken dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en het beroep tot nietigverklaring samen dienen te worden behandeld, aangezien het beroep tot nietigverklaring slechts korte debatten vereist. In die omstandigheden is het niet nodig om de opgeworpen exceptie te onderzoeken.

3. Onderzoek van het beroep

3.1.1. Verzoekers voeren in een eerste middel de schending aan van de artikelen 74/11, 74/13 en 74/17 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 5 juncto de artikelen 6 en 11 van de richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (hierna: de richtlijn 2008/115/EG), van het proportionaliteitsbeginsel, van het billijkheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel, van de motiveringsplicht, van het ‘algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur’ en van de zorgvuldigheidsplicht.

Zij lichten het middel toe als volgt:

“[...] De bestreden beslissingen waarbij aan de verzoekende partijen een inreisverbod van twee jaar wordt opgelegd, stroken niet met de hierboven vermelde wettelijke bepalingen.

De bestreden beslissingen verwijzen louter naar het bestaan van reeds eerder afgeleverde bevelen om het grond gebied te verlaten en het feit dat verzoekende partijen “nog geen stappen hebben ondernomen om het grondgebied van België en het Schengengebied vrijwillig te verlaten”, doch verder wordt er geen rekening gehouden met de feitelijke eigen aan het dossier. Nochtans volgt uit art. 74/11 Vw. dat de verwerende partij een discretionaire bevoegdheid heeft en aldus omstandig dient te motiveren.

Wat betreft het inreisverbod op zich dient gewezen te worden op art. 74/11 van de Vreemdelingenwet. Zijn § 1, eerste en tweede lid bepaalt als volgt:

“De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval. De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen : 1° indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of; 2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd (...).”

Uit deze wetsbepaling blijkt dat een inreisverbod kan opgelegd worden indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd. Dit inreisverbod kan maximum 3 jaar bedragen. Hieruit vloeit voort dat het inreisverbod dus kan gaan van 1 dag tot 3 jaar, bovendien dient daarnaast rekening te worden gehouden met de specifieke omstandigheden eigen aan elk dossier.

De verwerende partij dient dus rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval. Het is aldus de taak van de verwerende partij om het dossier van de verzoekende partijen met de nodige zorgvuldigheid te onderzoeken ten einde in overeenstemming te kunnen handelen met art. 74/11 van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg dient de duur van het inreisverbod te worden vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval. Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 19 januari 2012 tot wijziging van de vreemdelingenwet, blijkt dat artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet een omzetting vormt van artikel 11 van de richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 16 december 2008 over gemeenschappelijk normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven. In die zin wordt in de parlementaire voorbereiding m.b.t. artikel 74/11 van de vreemdelingenwet en het inreisverbod het volgende benadrukt: “De richtlijn legt echter op dat men tot een individueel onderzoek overgaat (overweging 6), dat ment rekening houdt met “alle omstandigheden eigen aan het geval” en dat men het evenredigheidsbeginsel respecteert.” (Parl. St. Kamer, 2011 – 2012, nr. 53K1825/001, 23).

Indien de verwerende partij de nodige zorgvuldigheid aan de dag zou hebben gelegd dan zou zij hebben kunnen vaststellen dat de bestreden beslissing geenszins rekening houdt met de individuele omstandigheden eigen aan dit dossier waarop internationale bepalingen van toepassing zijn. Dit geldt des te meer, nu een schending van artikel 3 E.V.R.M. meer dan reëel is.

In wezen wordt dan ook artikel 74/11, § 1 van de vreemdelingenwet geschonden.

[...]

De verwerende partij moet dus staven waarom zij een inreisverbod oplegt van twee jaar en waarom geen lager inreisverbod werd opgelegd. De verwerende partij bezit immers de mogelijkheid om bijvoorbeeld een inreisverbod van 1 dag op te leggen, nu de toepasselijke wetsbepaling duidelijk stelt dat het om een maximum van drie jaar gaat. Bijgevolg is er dus automatisch ook een minimum waarbij de verwerende partij makkelijk een lager inreisverbod kan opleggen.

De verwerende partij heeft geenszins hieraan voldaan. Het opleggen van het inreisverbod werd slechts zeer summier gemotiveerd, er gebeurde zelfs geen enkele verwijzing naar de feiten:

“(...)daar betrokkene, na het betekenen van dit bevel, nog geen stappen ondernomen heeft om het grondgebied van België, en het Schengengebied, vrijwillig te verlaten. Daarenboven heeft hij/zij een aanvraag op grond van 9bis ingediend op 15.05.214.” (stuk 1).

De verwerende partij heeft ontegensprekelijk een discretionaire bevoegdheid als het gaat over het opleggen van het inreisverbod en de termijn ervan. Het bovenstaande wetsartikel wijst er vervolgens op dat een afweging geval per geval dient te gebeuren. Immers, het kan goed en wel zijn dat een betrokkene door overmacht niet naar zijn land van herkomst is kunnen terugkeren.

Er wordt op geen enkel moment rekening gehouden met de specifieke omstandigheden eigen aan de verzoekende partijen, noch werd zelfs ook maar een verwijzing naar de feiten gemaakt.

De verzoekende partijen verkeren duidelijk in een prangende humanitaire situatie omwille van het vele geweld in hun land van herkomst waardoor zij onmogelijk naar Dagestan kunnen terugkeren. Dit wordt hieronder verder uiteengezet.

Elke motivering en verwijzing naar de feiten ontbreekt in de bestreden beslissingen (stuk 1). De formele motiveringsplichting is geschonden.

Ook de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft herhaaldelijk bevestigd dat een inreisverbod dient te worden beoordeeld aan de hand van de persoonlijke elementen in het dossier en dat moet verantwoord worden waarom een bepaalde termijn wordt opgelegd (RvV, nr. 98 002, 27 februari 2013, RvV 93942, 19 december 2012, RvV 92111, 27 november 2012 en RvV, nr. 108 303, 19 augustus 2013).

Gelet op de preciaire veiligheidssituatie in het land van herkomst, is die mogelijkheid om terug te keren er niet. Bovendien is de verwerende partij verplicht om artikel 74/13 j. 74/17 Vw. wel degelijk toe te passen. Dit volgt eveneens uit artikel 5 van de Terugkeerrichtlijnen die België diende om te zetten in interne wetgeving:

“Bij de tenuitvoerlegging van deze richtlijn houden de lidstaten rekening met:

- a) het belang van het kind;*
 - b) het familie- en gezinsleven;*
 - c) de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land,*
- en eerbiedigen zij het beginsel van non-refoulement.”*

Een terugkeer naar het land van herkomst zou aan de verzoekende partijen ernstige schade berokkenen. De veiligheid van de burgers kan er niet gegarandeerd worden, waardoor een terugkeer van die aard is dat een dit een schending zou uitmaken van een non – refoulement beginsel.

Bijgevolg is eveneens de materiële motiveringsplicht geschonden.

De bestreden beslissingen zijn dan ook meer dan in wanverhouding met het beoogde doel. De bestreden beslissingen schenden dan ook het zorgvuldigheidsbeginsel, het proportionaliteitsbeginsel alsook het billijkheid – en redelijkheidsbeginsel.

De bestreden beslissingen dd. 13 augustus 2014 (kennisgeving 18 september 2014) betekend aan de verzoekende partijen vertonen diverse lacunes, en dienen dan ook geschorst en vernietigd te worden.”

3.1.2. Verzoekers voeren in een tweede middel de schending aan van de artikelen 62, 74/11, 74/13 en 74/17 van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 juncto artikel 13 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van het non-refoulementbeginsel, van artikel 5 juncto de artikelen 6 en 11 van de richtlijn 2008/115/EG, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurs-handelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de motiveringsplicht, van het ‘algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur’, van de zorgvuldigheidsplicht en van het proportionaliteitsbeginsel.

Zij verstrekken volgende toelichting bij het middel:

“De verzoekende partijen zijn afkomstig van Dagestan, een land binnen de Russische Federatie. Objectieve informatie toont aan dat er nog steeds sprake is van een aanhoudende conflictsituatie sinds de Sovjet-Unie in de jaren '90 uit elkaar spatte.

Bij een terugkeer naar Dagestan vrezen verzoekers dat hun mensenrechten ernstig zullen geschonden worden en dit om verschillende redenen.

Vooreerst kan verwezen worden naar het rapport "General Security Situation and Events in Dagestan" van het European Country of Origin Information Network (ecoi.net). In dit rapport worden verschillende objectieve bronnen samengebracht waarin verwezen wordt naar de precare veiligheidssituatie in het land van herkomst van verzoekers, namelijk Dagestan.

"Dagestan has clearly become the most violent republic in the North Caucasus. This is partly because Dagestan is the largest republic in the region, with a population of about 3 million." (Jamestown Foundation, 31 October 2012)

(...)

"Dagestan remained the epicentre of insurgent violence in 2013, with a long list of violent confrontations, improvised explosive device (IED) incidents, killings of officials and attacks on shops selling alcohol. It also was subject to a significant number of alleged abuses by security officials. These included illegal detentions, enforced disappearances, extrajudicial killings, falsified criminal cases and torture." (ICG, 30 January 2014, p. 21)

"In March, the security services in Dagestan revived an environmentally dangerous tactical tool for fighting the regional insurgency—arson attacks on forests. Multiple media outlets and Internet social media confirmed reports of forest fires in several districts in the republic." (Jamestown Foundation, 1 April 2014)

(...)

"Few Russians, however, are interested in the rising number of kidnappings by government forces in Dagestan. Kidnappings are a way of putting pressure on the relatives of the militants or on their sympathizers—or, more generally, on Salafis." (Jamestown Foundation, 15 May 2014) (...)"

(stuk 4: European Country of Origin Information Network, "General Security Situation and Events in Dagestan", dd 12 september 2014, te consulteren op <http://www.ecoi.net/news/190001::russian-federation/120.general-security-situation-and-events-in-dagestan.htm>, [...])

Er kan tevens verwezen worden naar een overzicht van de vele aanslagen en aanvallen die plaatsvinden in het land. In dit verzoekschrift beperken we de informatie en worden de aanslagen en aanvallen opgesomd die optraden in de maanden februari 2014 tot en met september 2014.

Februari 2014

"A report says police in the Russian republic of Daghestan are claiming to have killed a man who 'might' have been an organizer of the Volgograd bombings. The ITAR-TASS state news agency quotes a Daghestani law-enforcement source as identifying the suspect as 'Mirzayev,' leader of the 'Kadarskaya gang.' The report said he was killed in a shootout with security forces on February 5 in the town of Izberbash. The report said that, according to preliminary information obtained by investigators, 'Mirzayev' may have been responsible for sending two suicide bombers to Volgograd." (RFE/RL, 5 February 2014)

"Five members of the 'Buynaksk' militant grouping were killed during the today's special operation in Makhachkala, another one surrendered, said a source from the Dagestani MIA." (Caucasian Knot, 8 February 2014)

"On February 11, unidentified killers shot dead a 14-year-old boy, whose father and cousin were killed last July. [...] Investigators link the murder of the teen with earlier received threats from members of illegal armed formations (IAFs), a source from the above ID of the ICRF told the 'Caucasian Knot' correspondent." (Caucasian Knot, 12 February 2014a)

"Late in the evening on February 11, near the village of Khutor, Khasavyurt District, in the course of checking their operative information, power agents found the trail of Sheikh-Akhmed Baisuev, a native of Chechnya and a leader of a militants' grouping, also known as 'Amir of Gudermes'. He was offered to surrender, but refused and opened fire. In a shootout, he was killed." (Caucasian Knot, 17 February 2014)

"In the course of a special operation conducted in the village of Bammatyurt, Khasavyurt District of Dagestan, three suspected members of illegal armed formations (IAFs) were killed, said a source from

the Dagestani Ministry of Internal Affairs (MIA). Let us remind you that on Wednesday in Bammatyurt law enforcers blocked a private house. According to power agents, members of the 'Kizilyurt' terrorist grouping were inside the house. The active phase of the special operation in Bammatyurt is over, the source told the 'Caucasian Knot' correspondent. 'The militants barricaded in the house were invited to surrender, but they refused and started shooting and throwing grenades at the power agents. In the course of the firefight those in the house were killed,' said the source." (Caucasian Knot, 12 February 2014b)

"On February 14, at 1:15 p.m. Moscow time, the CTO regime was introduced in the village of Novogagatli, Khasavyurt District of Dagestan. Power agents blocked a private house in the outskirts of the village. During the negotiations, elderly man and a woman went out of the house. The four men, remaining inside, including the son of the elderly people, refused to surrender and opened fire. They all were killed by response fire." (Caucasian Knot, 17 February 2014)

"In the outskirts of the village of Chontaul of the Kizilyurt District of Dagestan, the body of the soldier of the Russian Ministry of Defence (MoD) was found; he was kidnapped by unknown masked men while hunting about a month ago, said a source from local law enforcement bodies. Let us remind you that the 25-year-old contractor, who was taking his service in Chechnya, came home to Chontaul on vacations and on January 31 went hunting with a friend to the forest. There, the young men were detained by unidentified masked men, who were released after some time the soldier's friend, but the fate of the contractor remained unknown. The body of the young man was found yesterday, on February 24, in the morning. According to the source, the body has multiple gunshot and stab wounds and abrasions." (Caucasian Knot, 25 February 2014)

Maart 2014

"Law enforcement sources report that the special operation conducted in the Dagestani city of Izberbash killed at least four people. The 'Caucasian Knot' has reported that the special operation began in Izberbash in the morning on March 3. Power agents blocked the house, where members of illegal armed formations (IAFs) were hiding. Earlier it was reported that two suspected militants were killed during the fire fight." (Caucasian Knot, 4 March 2014)

"One of the men killed during the special operation conducted in the Gumbet District of Dagestan was on the federal wanted list and was a member of the 'Gimry' militant grouping. This was reported by the National Antiterrorist Committee (NAC). Law enforcers found a hideout at the place where shootout occurred. According to law enforcers, during reconnaissance and ambush activities, at night of March 17, in forested and mountainous terrain of the Gumbet District, law enforcers encountered a group of unidentified people who opened fire on the law enforcers when they tried to detain them. Two men were killed by return fire. One of the killed men was identified as Valimagomed Sheikhov, born in 1977. He was on the federal wanted list and was an active member of the 'Gimry' militant grouping. This was reported by the NAC. The second killed man is still to be identified." (Caucasian Knot, 19 March 2014)

"On March 23, militants attacked a police patrol car on the Ametkhan Sultan Boulevard in Dagestan's capital, Makhachkala. According to rebel sources, a car driven by rebels approached the police patrol and opened fire on them. One of the attackers was killed while the rest managed to escape. No information is available about police losses (<http://vdagestan.com/obstrel-pps-v-shamilkale-byv-maxachkala.djihad>)." (Jamestown Foundation, 28 March 2014)

"As reported by the Russia's National Antiterrorist Committee (NAC) in the course of the shootout in the Dagestani city of Khasavyurt four militants were killed; one of them was identified as Idris Akavov, the leader of the 'Babayurt' militant grouping. 'On March 24, a VAZ-2114 car was stopped for checking documents in Toturbiev Street during operative-search activities, conducted by FSB and MIA agents. The persons in the car opened automatic fire at law enforcers,' the 'Interfax' quotes the message of the NAC's information centre." (Caucasian Knot, 24 March 2014)

"Azerbaijani native Tural Ataev, the leader of Khasavyurt militants, was killed during the special operation held on Tuesday in Dagestan. This was reported by the National Antiterrorist Committee (NAC). In total, six persons were killed and two others were wounded during the battle. Earlier, a source from the law enforcement agencies has reported that four militants and one fighter of special forces were killed in the special operation conducted in the village of Pervomayskoe of the Khasavyurt District. Three men killed during the assault were pre-identified as Akhmed and Shamil Yakhyaev brothers and 25-year-old Akhmed Magomedov. According to the NAC, in total, five militants and one fighter of special

forces were killed during the operation to assault the house, and two other fighters of special forces were wounded." (Caucasian Knot, 25 March 2014)

April 2014

"According to updated information, three suspected militants were killed during the special operation conducted in Buynaksk. This was told to the 'Caucasian Knot' correspondent by a source in the Dagestan's Investigating Department of the Investigating Committee of the Russian Federation (ICRF)." (Caucasian Knot, 2 April 2014)

"One of three police officers injured in a security operation in Russia's volatile North Caucasus region has died. Police in the Republic of Dagestan said on April 9 that a senior lieutenant of the Dagestani Interior Ministry, Mutaalim Davudov, died of gunshot wounds in hospital. Davudov, 41, was one of three police officers who had been injured in a clash with suspected militants in Dagestan's Derbent district on April 8." (RFE/RL, 9 April 2014)

"08.04.2014 – Die Abteilungsleiterin der Landwirtschaftsbank 'Rosselchosbank' in Dagestan wird in Machatschkala erschossen aufgefunden." (Universität Bremen, 11 April 2014, p. 27)

"An imam serving in a rural area has been shot dead in Russia's volatile North Caucasus republic of Dagestan. Dagestani police said on April 11 that two masked assailants shot Magomed Zakaryayev in the republic's Kizil-Yurt district overnight. Zakaryayev died at the scene. Investigators have not ruled out the possibility that the imam was killed by followers of extremist Islam." (RFE/RL, 11 April 2014)

"Russian forces have killed four suspected militants in Dagestan during a security operation. The National Antiterrorist Committee said they had engaged the suspects on April 15 who subsequently fled into a building on the outskirts of Makhachkala and refused to surrender. They subsequently let two children and the wife of one of the men out of the building after security forces surrounded the area. A shoot-out reportedly followed between the two sides and, as a result, the building collapsed, killing everyone inside." (RFE/RL, 15 April 2014)

"A lawmaker in Russia's North Caucasus Republic of Dagestan has been killed by unknown attackers. Dagestani law enforcement officials say the assailants opened fire at Musa Islavov's car on April 17, killing him and severely injuring his driver, who died later in hospital. The attackers escaped. No immediate motive for the killing is known. Islavov had survived at least one previous assassination attempt. [...] Militants frequently target police, local officials, and moderate Muslims." (RFE/RL, 17 April 2014)

"In Khasavyurt, an owner of a blocked house with his wife and two militants were killed. This was reported by a source from the law enforcement agencies. According to the source, one of the alleged members of the underground was suspected in the assassination of Musa Islavov, a people's deputy of Dagestan. On Thursday morning, in Khasavyurt, law enforcers have blocked a house, in which, according to them, members of illegal armed formations (IAFs) were hiding. A woman, who came out of the house and opened fire, was killed. When offered to surrender, four persons, who remained in the house, answered in negative; however, they allowed children to leave the house. In the afternoon, the active phase of the special operation was started." (Caucasian Knot, 24 April 2014)

"Five suspected militants were killed in the city of Derbent during a special operation. One of them was preliminarily identified previously as a member of the 'Yuzhnaya' grouping, said a MIA source. The 'Caucasian Knot' has reported a special operation in Derbent began on Saturday; and the city was put under the counterterrorist operation (CTO) regime. 'In total, five members of the armed underground were liquidated in Derbent. Besides, according to preliminary data, two policemen were wounded,' the 'Interfax' quotes the source." (Caucasian Knot, 26 April 2014)

"In the evening on April 26, Gadji Gasanguseinov, the chairman of an agricultural cooperative from the Kizilyurt District, was shot dead in Dagestan. He drove out of the dairy farm in the village of Stalskoye, but did not reach his home; and in the morning on April 27 his car with his body was found near the village of Shushanovka. Inspectors detected bullet wounds of the chest and abdomen. Under the main version, the entrepreneur could be killed by members of the local subversive and terrorist 'Kizilyurt' grouping. According to investigators, Gasanguseinov received several threats from them with demands to donate a large sum of money 'on the jihad.'" (Caucasian Knot, 5 May 2014)

Mei 2014

"In the Karabudakhkent District of Dagestan, a suspected militant detonated his own grenade when trying to resist special agents, said a law enforcement source. Let us remind you that on April 29 the Karabudakhkent District of Dagestan was put under the counterterrorist operation (CTO) regime, intended to search for members of illegal armed formations (IAFs) near the village of Ullubiyaul of the Karabudakhkent District, where an abandoned militants' camp was found. The suspected militant was hiding in the basement of a house in the outskirts of the above village and was detected during the inspection of the house within the CTO regime, said the source. 'The bandit tried to throw a grenade from the basement at the power agents; but it exploded and killed the suspect,' the 'Interfax' quotes the source as saying." (Caucasian Knot, 2 May 2014)

"Police and security forces killed three alleged militants, including a woman, in Russia's volatile North Caucasus republic of Dagestan during a counterterrorism operation. Dagestani Interior Ministry officials say the operation's 'active phase' is over. The security troops encircled a house in Dagestan's western city of Khasavyurt after someone inside opened fire on police on May 5. Earlier on May 5, an unknown assailant shot a Khasavyurt police officer who was rushed to hospital with two serious gunshot wounds." (RFE/RL, 5 May 2014)

"Security forces and police in Russia's North Caucasus Republic of Dagestan have killed four alleged terrorists. Dagestani police says that the operation took place in the town of Semender near the Dagestani capital, Makhachkala, on May 7. Russia's National Counterterrorism Committee confirmed the report, adding that the special operation was held after security forces had received information about possible terrorist acts in Makhachkala during Victory Day celebrations on May 9." (RFE/RL, 7 May 2014)

"On May 7, at about 11:00 p.m., in Makhachkala, at the crossing of Yaragsky and Irchi Kazak Street, policemen tried to stop a Lada Priora car for inspection. The persons who were in the car opened fire at the policemen and were killed by return fire. According to the ICRF, the casualties were members of the 'Makhachkala' terrorist grouping: Osman Aliev, 29, Arslan Temirov, 31, and Batyr Amaev, 23. Two occasional bystanders were wounded in the shootout." (Caucasian Knot, 12 May 2014)

"On May 8, at about 10:10 p.m. Moscow time, at the intersection of Yaragsky and Ermoshkin Streets in Makhachkala, unidentified persons shelled a Toyota Land Cruiser, driven by an FSB Major, who died from the received wounds. The basic version of the murder is related to his professional activities." (Caucasian Knot, 12 May 2014)

"Three police officers were killed and seven others injured in a shootout in Russia's volatile North Caucasus Republic of Dagestan. Dagestan's Interior Ministry says that unknown armed individuals opened fire, possibly with machine guns, at a police patrol in Dagestan's central district of Gunib on May 15. The territory is currently cordoned off by security forces." (RFE/RL, 15 May 2014) "A burnt-down car with a man's body inside was found in the Buynaksk District of Dagestan. According to local residents, the casualty was the Imam of the mosque of the village of Stalskoe, Kizilyurt District. However, the Investigating Committee of the Russian Federation (ICRF) argues that the body has not been identified yet. According to villagers, the killed man is Omaraskhab Alibegov, the Imam of the mosque in Stalskoe, who disappeared on May 15." (Caucasian Knot, 16 May 2014)

"One militant was reported killed and one policeman wounded in a shoot-out in Russia's restive North Caucasus republic of Dagestan. Dagestan's branch of the Russian Interior Ministry said on May 30 police had been searching for an armed group that attacked a police convoy earlier in the month in the Gunib district. Police commandos from the OMON unit were conducting an operation to find the perpetrators of that attack when they came across a group of armed men and shooting started. Besides the militant killed there was no further information on the fate of the other members of the group." (RFE/RL, 30 May 2014)

"Tonight, two persons were killed in the shelling from a car near the village of Uchkent of the Kumtorkala District of Dagestan. This was reported by the Ministry of Internal Affairs (MIA) for Dagestan. According to the MIA, at 00:25 a.m., near the village of Nizhny Chirkey of the Kizilyurt District, two unidentified persons threatened a driver with weapon and took his VAZ-2108 car. At 00:30 a.m., they drove to the

clubhouse in the village of Uchkent of the Kumtorkala District and opened fire from the car at two men. After that, the attackers fled.” (Caucasian Knot, 31 May 2014)

Juni 2014

“On June 1, in the village of Temiraul of the Khasavyurt District of Dagestan, unidentified men from a VAZ-217030 Priora car shelled a Granta car, driven by a 28-year-old employee of the gas company ‘Dagestantransgaz’. The victim died at the place from his injuries.” (Caucasian Knot, 9 June 2014a)

“In the Khasavyurt District of Dagestan, unidentified persons shelled a Granta car, driven by a staff member of the gas company ‘Dagestantransgaz’. This was reported by the Dagestani Ministry of Internal Affairs (MIA). The victim died at the place because of his injuries. The attack occurred on June 1, at about 8:00 p.m. in the village of Temiraul of the Khasavyurt District of Dagestan. Unidentified persons of a VAZ-217030 Priora car opened fire at VAZ-219000 Granta car, driven by a 28-year-old local resident. This was reported by the message posted on the website of the Dagestani MIA.” (Caucasian Knot, 2 June 2014b)

“Last night, in the Kizilyurt District of Dagestan, a teacher of a rural school has been killed. According to the press service of the Dagestani Ministry of Internal Affairs (MIA), the attack took place in the village of Komsomolskoe. A man in mask entered the house, shot and killed the teacher, who used to work in the village of Sauri of the Tsuntin District. The investigation into the circumstances of the incident is underway.” (Caucasian Knot, 2 June 2014a)

“The outcome of the three-day anti-terrorist operation conducted in the Kizlyar District of Dagestan was the killing of two suspected members of illegal armed formations (IAFs). They were identified as Ramazan Magomedov and Magomednabi Bagaev. Both are natives of the village of Vitsyatli, Tsuntin District of Dagestan; and they lived in the Kizlyar District, a Dagestani investigator told the ‘Caucasian Knot’ correspondent. Earlier, one casualty was reported.” (Caucasian Knot, 9 June 2014b)

“A bomb exploded in a car in Russia's volatile North Caucasus Republic of Daghestan, killing two people. The blast took place in Daghestan's central district of Ghunib early in the morning of June 9. It is not clear if the bomb detonated while being transported aboard the vehicle or if it was intentionally planted in the car. The victims are as yet unidentified.” (RFE/RL, 9 June 2014c)

“Police in Russia's North Caucasus Republic of Daghestan say they killed a man after a shooting incident along the Buinaksk-Untsukul highway late on June 9. Police say a patrol approached a parked car and asked the driver to present his identification papers. They say the man in the car opened fire on the officers, who returned fire and killed him. No casualties among police were reported.” (RFE/RL, 10 June 2014)

“On June 11, at about 8:00 p.m., in Gadjev Street in Makhachkala, policemen shot and killed a man who opened fire on them. This was told to the ‘Caucasian Knot’ correspondent by a source in the Dagestani Ministry of Internal Affairs (MIA). No policeman suffered. ‘The killed man has been preliminary identified as Islam Kichev, a resident of Makhachkala, born in 1991. He was a member of the subversive and terrorist grouping, which operated in the Gunib District of Dagestan,’ the ‘Caucasian Knot’ correspondent was told by the source in the Dagestani MIA. According to the source in the MIA, the above subversive and terrorist grouping was involved in ‘attempts on policemen, acts of extortion, and murders of law enforcers.’” (Caucasian Knot, 12 June 2014)

“Police in Russia's North Caucasus Republic of Daghestan say they killed two suspected militants in separate incidents on June 26. One of the suspects was killed after he reportedly opened fire at police in the republic's capital, Makhachkala. His identity is still being determined. Another suspected militant was killed earlier on June 26 in Daghestan's southeastern city of Derbent during a special counterterrorist operation launched on the evening on June 25. Police say the man was wanted for participation in an illegal armed group.” (RFE/RL, 26 June 2014)

“Police in Russia's North Caucasus Republic of Daghestan have killed a suspected militant in the southeastern Khiv district. The suspect was located by police and security forces in the village of Zakhit early on the morning of June 27. Police say he refused to surrender but let nine civilians, including four children, leave the house before opening fire. Police returned the fire, killing the suspect. Russia's

National Antiterror Committee identified the man as S. Velikhanov, born in 1969." (RFE/RL, 27 June 2014)

"Tonight, in the village of Shamilkala of the Untsukul District of Dagestan, a local resident, who used to be a businessman and a follower of Salafism, was killed. This was reported by the Investigating Department of the Investigating Committee of the Russian Federation (ICRF) for Dagestan." (Caucasian Knot, 27 June 2014)

"In the evening of June 30, in Tarkinsky Street in Makhachkala, unidentified persons killed Mustafa Ramazanov, an owner of several restaurants and cafes. When the businessman left the car near his house, the unidentified attackers drove up in a white Lada Priora car. They shot and killed Mustafa Ramazanov. The victim repeatedly received flashcards with threats from militants, in which they demanded to transfer money for a 'holy war against infidels.'" (Caucasian Knot, 7 July 2014a)

Juli 2014

"On July 3, at about midnight, in Makhachkala, law enforcers tried to detain a man in Shamil Avenue near house No. 55. The suspect rendered armed resistance, and he was killed. The law enforcers found with him a Glock pistol and a grenade. The killed man was identified as 24-year-old Rizvan Aliev, a former student of the Faculty for Physics and Mathematics of the Dagestani State University (DSU)." (Caucasian Knot, 7 July 2014a)

"On July 6, the Untsukul District of Dagestan was put under the counterterrorist operation (CTO) regime. According to the NAC, the special operation claimed the life of one law enforcer; three other power agents were wounded. Five suspected militants were killed; and three of them were identified as Rasul Gadjeiev, Abdulkhalim Gadjeiev and Magomed Adalaev. The brothers Rasul and Abdulkhalim Gadjeiev and their son-in-law Magomed Adalaev had been long known to locals as militants, a resident of the Untsukul District, who preferred to remain anonymous, told the 'Caucasian Knot' correspondent. 'They went to the forest many years ago. Their liquidation arouses no people's questions. But then the law enforcers killed two more local residents and beat up another one who was thrown into a ravine. They say he also died, but this is unconfirmed information. Their fellow villagers say that they had nothing to do with the 'forest people',' said the source." (Caucasian Knot, 7 July 2014b)

"Two more suspected militants have been killed in an ongoing special counterterrorism operation in Russia's North Caucasus Republic of Daghestan. Daghestani law-enforcement officials say the two armed men were killed near the village of Maidanovskoye in Daghestan's central Untsukul district on July 8. It was reported on July 7 that one police officer died and five suspected militants were killed in the operation, which was launched on July 6. Three police officers have been wounded." (RFE/RL, 8 July 2014)

"A police officer has been killed by suspected militants in Russia's restive Republic of Daghestan in the North Caucasus. Local law-enforcement officials say that unknown armed attackers opened fire from a vehicle at the police officer's car in Daghestan's western city of Khasavyurt on July 9. The officer and a passenger in his car were seriously wounded in the attack. The officer -- whose name was not released -- died later in the hospital." (RFE/RL, 9 July 2014)

"Daghestani police officials say that the former chief of the Khasavyurt and Kizilyurt city police, Aitemir Salimbereyev, was killed on July 9. According to the officials, four armed men in masks rushed into a summer house on the outskirts of the central town of Kizilyurt, tied up Salimbereyev and his son, stabbed Salimbereyev, and fled. Investigators say the murder may have been linked to Salimbereyev's activities as a police chief. Before retiring in 2012, Salimbereyev led the branch of Daghestan's Counter-Extremism Center in Kizilyurt." (RFE/RL, 10 July 2014)

"This morning, a law enforcement source has reported that a supposed member of an illegal armed formation (IAF), who opened fire at law enforcers from the roof of the mosque, was shot dead in the Dagestani village of Echeda. His accomplice was killed after power agents blocked the mosque, the RIA Novosti agency quotes one of the law enforcers as saying. According to preliminary data of the National Antiterrorist Committee (NAC), the casualties were identified as Merza Abdulkерimov, born in 1985, who was the leader of the 'Tsumandin' gang, and his 'right hand' Magomed Khuchbarov, born in 1987." (Caucasian Knot, 11 July 2014)

"As reported by the Investigating Department (ID) for Dagestan of the Investigating Committee of the Russian Federation (ICRF), Omar Anasov, a resident of the village of Gotsatl, Khunzakh District, who was killed on Thursday, July 17, could fall victim to illegal armed formations (IAFs). A local said that the man was shot dead by two unknown masked attackers. [...] According to Gotsatl villagers, Anasov could be shot dead by IAF members, as he was an active opponent to the followers of the radical Islam." (Caucasian Knot, 17 July 2014)

"Relatives of a man found dead in Russia's North Caucasus republic of Daghestan say he was kidnapped and killed and did not die in an explosion as officials say. Local officials announced on July 23 that Asoltan Amayev died after a handmade explosive device exploded while he was inside his car. However, Amayev's relatives insist he was kidnapped by law enforcement officers on July 22 and hadn't been seen since. Aisha Selimkhanova, a member of a local human rights center, confirmed that Amayev's wife contacted her organization on July 22 regarding her husband's abduction. Police also said that Amayev had a criminal record that included participation with an illegal armed group." (RFE/RL, 25 July 2014)

Augustus 2014

"A few days later, on the evening of August 3, unidentified assailants fired shots at the police car near the village of Novy Chirkey in Dagestan's Kizilyurt district. As a result, one police officer was killed and four others were hospitalized in the city of Kizilyurt with various injuries (vz.ru, August 5)." (Jamestown Foundation, 14 August 2014)

"A police officer has been killed by gunmen in Russia's restive Republic of Daghestan in the North Caucasus. Local law enforcement officials say the unknown assailants opened fire at a police car in Daghestan's Shamil District on August 5, killing the officer who was driving the vehicle." (RFE/RL, 5 August 2014)

"On August 5, there was a shootout on Imam Shamil Boulevard in downtown Makhachkala, according to the police. The incident took place when police asked two men who resembled criminals on the wanted list to show their IDs, and they opened fire (Kavkaz Uzel, August 5). The police responded with gunfire and the attackers were killed. The investigators identified the two slain men as 32-year-old Magomedgadzhi Bagamaev and 23-year-old Kazbek Arslanbekov. Both men were reportedly on the police list of accomplices of members of illegal armed groups. Last spring, they formally joined the Makhachkala rebel group." (Jamestown Foundation, 14 August 2014)

"This morning, Temirkhan Salikhov, the Deputy Chief of the Makhachkala Road Police (known as GIBDD), was shot dead in the yard of his house. Investigators associate the murder with his official activities and believe that members of illegal armed formations (IAFs) could be involved in the crime, the 'Caucasian Knot' correspondent was told at the Investigating Department (ID) for Dagestan of the Investigating Committee of the Russian Federation (ICRF)." (Caucasian Knot, 8 August 2014)

"At the Monday night, a resident of the village of Ashilta was killed by unidentified armed men in masks, stated Magomednur Nazirbegov, the head of the village administration. According to him, another local man was injured in the attack." (Caucasian Knot, 18 August 2014)

"In Makhachkala, two men killed during the storm of an apartment conducted by law enforcers, have been identified as Asad Abdullaev and Magomed Yunusov, natives of Dagestan, the National Antiterrorist Committee (NAC) reports. The 'Caucasian Knot' has reported that on Tuesday, a regime of counterterrorist operation (CTO) was introduced in the Soviet District of Makhachkala. The police and the FSB units cordoned off the house where suspected militants had taken refuge, reported the Spokesman of the operational headquarters of the NAC. After the end of the active phase of the special operation, it became known that two people were killed when the law enforcers broke into the apartment." (Caucasian Knot, 19 August 2014)

"Let us remind you that on August 19, at 11:00 p.m. Moscow time, in Toturbiev Street of Khasavyurt, in an armed clash, unidentified criminals wounded an employee from the Department of the Russian Federal Security Bureau (FSB) for Dagestan. Also, an occasional passer-by was wounded and died this morning in hospital." (Caucasian Knot, 20 August 2014)

"The Russian National Antiterrorist Committee (NAC) has reported on preliminary identification of two suspected militants killed during the special operation in Khasavyurt. The 'Caucasian Knot' has reported that on Friday, according to a source from the law enforcement bodies, militants opened fire on policemen from a private house on the outskirts of Khasavyurt and wounded a policeman. The law enforcers blocked the house. The suspected militants refused to surrender, and then the law enforcers started to attack the house." (Caucasian Knot, 22 August 2014)

"Police in Russia's North Caucasus Republic of Daghestan have killed two suspected militants in a shootout. Daghestani law-enforcement officials say the incident took place early in the morning on August 26 near the village of Matseyevka in the western district of Khasavyurt. No casualties among the police were reported." (RFE/RL, 26 August 2014)

"According to the Information Centre of the Russian National Antiterrorist Committee (NAC), in Dagestan, in a shootout with power agents a local resident was killed, who was involved in the deaths of OMON (riot police) fighters near the village of Shaitli in December 2013. He was identified as Magomed Rasulov, an active member of the 'Tsuntin' militant grouping, NAC informs." (Caucasian Knot, 27 August 2014)

September 2014

"Security forces in Russia's North Caucasus province of Daghestan were searching for armed militants after police found the bodies of five people with gunshot wounds in a car in the capital, Makhachkala. Police said the victims were local residents and may have been killed by militants. They launched a 'counterterrorist' operation in the city's Kirov district, where police on September 2 killed a man they later identified as a wanted militant, Rajab Mustafayev." (RFE/RL, 3 September 2014)

"A suspected militant was killed in the course of a special operation conducted in the village of Kichi-Gamri of the Sergokala District of Dagestan. The man was an active member of the armed underground, and he was involved in the assassination of a judge, the National Antiterrorist Committee (NAC) of the Russian Federation reports. The suspected militant opened fire on law enforcers, and he was killed by return fire." (Caucasian Knot, 5 September 2014)

"Today, two men have been killed during a shootout with the police that occurred in Khasavyurt. According to sources in the law enforcement bodies of Dagestan, the killed men were involved in the armed underground." (Caucasian Knot, 6 September 2014)"

(stuk 5: European Country of Origin Information Network, "General Security Situation and Events in Dagestan", dd 12 september 2014, te consulteren op <http://www.ecoi.net/news/190001::russian-federation/120.general-security-situation-and-events-in-dagestan.htm>, [...])

Deze opsomming kan nog aangevuld worden met objectieve berichtgeving betreffende het geweld en dit na 12 september 2014, datum van het voornoemde rapport.

"During the week of September 8-14, 2014, at least two persons were killed in the armed conflict in Northern Caucasus. No wounded persons were reported. These are the results of calculations made by the "Caucasian Knot" based on its own materials and information from other open sources. According to law enforcers, both deceased persons were suspected members of the armed underground in Dagestan. (...)"

(stuk 6: Caucasian Knot, "During week of September 8-14, 2014, two persons fell victim to armed conflict in Northern Caucasus", dd 15 september 2014, te consulteren op <http://eng.kavkaz-uzel.ru/articles/29344/>, [...])

"Today, a resident of the Untsukul District of Dagestan has informed the "Caucasian Knot" correspondent about intense fire from large-calibre firearms in the settlement of Vremenny. The information about a shootout was confirmed by a source from the local ROVD (District Interior Division).

The "Caucasian Knot" has reported that on September 18 a resident of Vremenny, a settlement, adjacent to the village of Gimry, reported that the settlement was blocked by over 1000 power agents and servicemen. Then, other local residents said that starting since September 19, they began inspecting household after household and checked everybody who lives in each house.

"For the whole day they were searching locals' houses. As far as I know, they found some firearms in one of the houses. And in the evening, shooting burst out; and fire was delivered from large-calibre

firearms. All this takes place inside the settlement; apparently, someone was blocked," a local source said."

(stuk 7: Causasion Knot, "Resident of Untsukul District of Dagestan reports heavy shelling in Vremenny", dd 22 september 2014, te consulteren op <http://eng.kavkaz-uzel.ru/articles/29419/>, [...])

"On September 18, the authorities in Dagestan closed down the Gimry tunnel, citing the ongoing counter-terrorist operation in Untsukul district. A counter-terrorist operation was also introduced in the adjacent Buinaksk district on September 17. Locals estimated that over 1,000 military personnel blocked the areas around the notorious Untsukul district village of Gimry, reportedly searching for members of the "Gimry bandit group." One local resident told the Kavkazsky Uzel website: "I do not know who remained there, but the police say they detected movements in the forest. We do not mind—let them catch the rebels. We are only hoping that the authorities will not start burning the forests again." The authorities promised to reopen the tunnel in five days, but it is unclear whether they will. The government introduced the counter-terrorist regime in Untsukul district back in March, and while it was never formally lifted, the government announced another counter-terrorist regime there in July. Locals say that a curfew and constant ID checks have been in place in the district for months (Kavkazsky Uzel, September 19). (...)"

(stuk 8: Jamestown Foundation, "Dagestani Authorities Struggle to Install Social Order in Republic; Eurasia Daily Monitor Volume: 11 Issue: 166", dd 22 September 2014, te consulteren op http://www.ecoi.net/local_link/286707/405440_en.html, [...])

"Police in Russia's North Caucasus Republic of Daghestan have killed a militant wanted for his alleged involvement in attacks against law enforcement officers.

Russia's National Antiterrorism Committee (NAK) says the man, who was identified as Alil Gadzhiramazanov, was "neutralized" after he refused to identify himself and threw a grenade at a police patrol in Daghestan's capital -- Makhachkala, on September 25.

One police officer was wounded in the incident. No civilian casualties have been reported.

Daghestan and other republics in Russia's restive North Caucasus region have been plagued by violence linked to Islamic extremism and organized crime for years, with scores of people being killed and injured."

(stuk 9: RFE/RL – Radio Free Europe/Radio Liberty, "Militant Killed, Police Officer Wounded in Daghestan", dd 26 september 2014, te consulteren op http://www.ecoi.net/local_link/287498/407033_en.html, [...])

"Russian authorities say police in the North Caucasus republic of Daghestan have killed at least three militants.

Daghestan's law enforcement officials said the militants were buried under the rubbles of a house during a security operation in the village of Vremenny of Untsukul district on October 2.

One police officer was wounded during the operation.

No civilian casualties have been reported.

Daghestan and other republics in Russia's restive North Caucasus region have been plagued by violence linked to Islamic extremism and organized crime for years, with scores of people being killed and injured."

(stuk 10: RFE/RL – Radio Free Europe/Radio Liberty, "Three Militants Killed, Police Officer Wounded In Daghestan", dd 3 oktober 2014, te consulteren op http://www.ecoi.net/local_link/287532/407069_en.html, [...])

"Russia's National Antiterrorism Committee (NAK) said a security operation in the North Caucasus republic of Daghestan resulted in one militant being killed and large amount of explosive material being seized.

NAK said security forces conducted an operation in the Kyzyl'yurt district of Daghestan on October 6 and killed Alidibir Asudinov, described as a bomb maker for a local militant group.

A search of a home belonging to the militant group turned up some 170 kilograms of explosive material and a vehicle that was being rigged with enough explosive material to cause a powerful blast.

NAK said the group planned to carry out a series of terrorist attacks in Daghestan.

The operation was conducted one day after a bomber in nearby Chechnya killed five policemen outside a concert hall in the Chechen capital Grozny."

(stuk 11: RFE/RL – Radio Free Europe/Radio Liberty, "Russia Claims To Have Foiled Terrorist Attacks", dd 6 oktober 2014, te consulteren op http://www.ecoi.net/local_link/287693/407264_en.html, [...])

Ook het reisadvies voor Dagestan uitgegeven door de FOD Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking spreekt over een uiterst precaire veiligheidssituatie in het land.

"Alle reizen naar Dagestan, Tsjetsjenië en Ingoesjetië, alsmede het zuidelijke en oostelijke grensgebied van Stavropolski Kraj met Dagestan, Tsjetsjenië en Ingoesjetië, worden afgeraden.

(...)

In de Noordelijke Kaukasus blijft een groot risico bestaan op terroristische aanslagen, ontvoeringen, de ontploffing van landmijnen, misdrijven en gewapende schermutselingen. Vooral in de republieken Dagestan en Ingoesjetië is een zorgwekkende trend van quasi dagelijks geweld en een toenemende radicalisering waar te nemen. Maar ook de meeste andere republieken in de Noordelijke Kaukasus werden de jongste maanden opgeschrikt door terroristisch geweld. (...)"

(stuk 12: FOD Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking, "Reisadvies Afghanistan", dd 6 oktober 2014, geldig op 8 oktober 2014, te consulteren op http://diplomatie.belgium.be/nl/Diensten/Op_reis_in_het_buitenland/reisadviezen/azie/rusland/ra_rusland.jsp, [...])

Aan de verzoekende partijen een inreisverbod betekenen en hen naar hun thuisland terugsturen, wetende dat er in Dagestan geen veiligheid gegarandeerd kan worden, maakt een schending uit van artikel 3 E.V.R.M.

- La protection subsidiaire subsidiaire

Gezien het voorgaande is duidelijk dat de veiligheid van verzoekers niet kan gewaarborgd worden bij een terugkeer naar het thuisland. Nu is het zo dat zij zich niet meer in enige asielpprocedure bevinden waardoor de veiligheidssituatie niet meer bij een beoordeling van de gegronde vrees en het risico op leven in het licht van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet kan gebruikt worden.

In casu is het zo dat verzoekers toch duidelijk een ernstig risico voor hun leven lopen en bijgevolg nood hebben aan een vorm van bescherming. Deze bescherming kan gevonden worden in "la protection subsidiaire – subsidiaire" zoals o.a. mondeling uiteengezet door professor J.Y. Carlier tijdens het colloquium 'De nieuwe Vreemdelingenwet: België in lijn met de Europese regelgeving te Leuven op 6 en 7 februari 2007.

Op grond van deze theorie zouden verzoekers subsidiaire bescherming moeten krijgen los van het feit dat zij er eigenlijk geen recht meer op hebben nu zij de vreemdelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus reeds geweigerd zijn.

Deze bescherming komt aan hen toe gelet op artikel 3 EVRM dat stelt dat geen persoon mag onderworpen worden aan folteringen of onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Wanneer mijn cliënten zouden uitgeleverd worden, komen zij terecht in een ongunstige situatie zoals bedoeld in artikel 3 EVRM (dit blijkt genoegzaam uit de hierboven aangehaalde stukken). Een dergelijke uitwijzing kan voor België tot een verantwoordelijkheid en eventuele veroordeling leiden. (MAES, A., "Is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevoegd om artikel 3 EVRM te toetsen?", noot onder RVV 30 juli 2007, T. Vreemd. 2008, 61-67.)

Gelet op het voorgaande is het duidelijk dat verzoekers recht hebben op een subsidiaire bescherming die valt onder "la protection subsidiaire – subsidiaire".

3.1.3.1. De Raad merkt op dat de formele motiveringsplicht, zoals vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, tot doel heeft de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen,

zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt (RvS 25 september 2002, nr. 110.667; RvS 10 december 2002, nr. 113.439; RvS 17 mei 2005, nr. 144.471). Bij lezing van de bestreden beslissingen blijkt genoegzaam dat de inhoud ervan verzoekers het genoemde inzicht verschaft en hen aldus toelaat de bedoelde nuttigheidsafweging te maken. Verweerder heeft immers duidelijk aangegeven op welke juridische basis en op grond van welke feitelijke gegevens werd beslist om over te gaan tot het opleggen van inreisverboden en waarom er werd geopteerd voor inreisverboden die twee jaar gelden. Deze motiveringen zijn pertinent en draagkrachtig. Uit het door verzoekers neergelegde verzoekschrift blijkt trouwens dat zij zowel de feitelijke als de juridische overwegingen die aan de basis liggen van de bestreden beslissingen kennen, zodat het doel dat met het bestaan van de formele motiveringsplicht wordt beoogd, is bereikt.

Een schending van de formele motiveringsplicht zoals deze voortvloeit uit artikel 62 van de Vreemdelingenwet of de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 kan niet worden vastgesteld.

3.1.3.2. Verzoekers kunnen ook niet worden gevolgd waar zij stellen dat verweerder bij het bepalen van de geldigheidsduur van de inreisverboden die hen werden opgelegd geen rekening heeft gehouden met de feiten of de specifieke omstandigheden eigen aan hun dossier en derhalve de bepalingen van artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet heeft miskend. Verweerder heeft namelijk duidelijk gesteld dat wordt geopteerd voor inreisverboden die twee jaar gelden omdat verzoekers nadat hen bevelen om het grondgebied te verlaten waren betekend geen initiatieven namen om vrijwillig het Belgisch grondgebied te verlaten. De Raad merkt in dit verband op dat verweerder, op het ogenblik dat hij een afweging maakt om te bepalen welke termijn er bij het opleggen van een inreisverbod kan worden gehanteerd, vermag rekening te houden met het feit dat het niet uitvoeren van eerder betekende verwijderingsmaatregelen niet het gevolg is van een laattijdig handelen, maar voortvloeit uit de manifeste onwil van een vreemdeling om in het verleden overeenkomstig de wet genomen verwijderingsmaatregelen te respecteren. Het maken van een onderscheid tussen deze twee situaties is niet onlogisch of onredelijk. Dit te meer omdat artikel 74/11, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat het inreisverbod in werking treedt de dag waarop de beslissing met betrekking tot het inreisverbod wordt betekend. Verweerder kan in aanmerking nemen dat een vreemdeling die geen enkele bereidheid toont om gevolg te geven aan een verwijderingsmaatregel, manu militari uit het Rijk zal dienen te worden verwijderd wat enige tijd in beslag kan nemen, zodat het inreisverbod pas later zijn volle uitwerking zal kennen dan in het geval waarbij een vreemdeling weliswaar de hem toegekende termijn om het land te verlaten niet respecteerde, doch wel aantoonde dat hij reeds bezig was om een vertrek op korte termijn te verwezenlijken.

Verzoekers betogen verder weliswaar een gegronde reden te hebben waarom zij geen stappen hebben ondernomen om vrijwillig het grondgebied van de Schengenlidstaten te verlaten, met name een reële vrees op een onmenselijke of vernederende behandeling in het land van herkomst in strijd met artikel 3 van het EVRM, en stellen dat hiermee ten onrechte geen rekening werd gehouden, doch dit gestelde kan niet worden aangenomen.

De Raad merkt in dit verband allereerst op dat verweerder op dezelfde dag dat hij de thans bestreden beslissingen tot het opleggen van inreisverboden nam een door verzoekers ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk verklaarde, waarbij hij met name reeds vaststelde – en motiveerde – dat verzoekers een schending van artikel 3 van het EVRM bij terugkeer naar het land van herkomst niet aannemelijk maken. Hij stelde zo vast dat verzoekers weliswaar aanvoerden onmogelijk te kunnen terugkeren naar hun land van herkomst, doch zij in dit verband geen bewijzen konden voorleggen om dit gestelde te staven en zij geen nieuw elementen toevoegden aan de elementen zoals zij deze reeds naar voor brachten in het kader van hun asielaanvragen. Hij oordeelde dan ook dat er geen redenen voorhanden waren die een andere beoordeling dan deze van de asielinstanties konden rechtvaardigen. Aldus blijkt op duidelijke wijze dat verweerder, die blijkens de stukken van het administratief dossier wachtte met het nemen van nieuwe beslissingen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten gepaard gaande met de thans betreden inreisverboden totdat hij de door verzoekers ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet had behandeld, voorafgaand aan het nemen van de thans bestreden beslissingen is nagegaan of er redenen voorhanden zijn dat een terugkeer naar het land van herkomst niet mogelijk is omwille van het absoluut verbod vervat in artikel 3 van het EVRM, doch oordeelde dat er op dit punt geen begin van bewijs voorlag dat alsnog kon wijzen op een dergelijke belemmering. In de situatie dat het bestuur voorafgaandelijk reeds heeft vastgesteld dat verzoekers geen begin van bewijs kunnen voorleggen van het alsnog door hen voorgehouden reëel risico in de zin van artikel 3 van het EVRM, kan niet worden ingezien dat hij een dergelijk risico nog in rekening diende

te brengen bij de afweging omtrent de duur van het inreisverbod, of hieromtrent specifiek diende te motiveren.

De Raad stelt verder vast dat verzoekers er ook middels huidig verzoekschrift niet in slagen aan te tonen dat er op dit punt alsnog elementen voorhanden waren waarmee rekening had moeten worden gehouden, of waaromtrent enige motivering zich opdrong. Zo maken zij niet aannemelijk dat er sprake is van nieuwe elementen of rapporten betreffende de algemene veiligheidssituatie in Dagestan die van aard zijn de eerdere beoordelingen door de asielinstanties te kunnen wijzingen en die alsnog aanleiding kunnen geven tot het vaststellen van een schending van artikel 3 van het EVRM.

Artikel 3 van het EVRM houdt een absoluut verbod in op folteringen of op onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Hiertoe is vereist dat de betrokkene doet blijken van de aanwezigheid van ernstige en zwaarwichtige gronden om aan te nemen dat hij in het land waarnaar hij zal worden verwijderd een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of aan een onmenselijke of vernederende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 van het EVRM zal immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing vinden. Diegene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, zal zijn beweringen moeten staven met een begin van bewijs, zodat inzonderheid een blote bewering of een eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich niet volstaat om een inbreuk uit te maken op artikel 3 van het EVRM. Een eventualiteit dat artikel 3 van het EVRM kan worden geschonden, volstaat op zich evenmin (RvS 27 maart 2002, nr. 105.233; RvS 28 maart 2002, nr. 105.262).

De Raad merkt allereerst op dat er reeds werd vastgesteld dat verzoekers niet in aanmerking komen voor de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op de hierbij doorgevoerde toetsing aan het criterium voorzien in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet werd aldus reeds vastgesteld dat verzoekers niet aannemelijk hebben gemaakt dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst het risico lopen onderworpen te worden aan folteringen of onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen. Verzoekers gaven aan van Tsjetsjeense origine te zijn en afkomstig uit Dagestan. De asielinstanties hebben geoordeeld dat in het licht van de algemene veiligheidssituatie eenieder die gelieerd wordt met de rebellenbeweging, ongeacht de etnie, een risico loopt op problemen met de autoriteiten, doch dit niet blijkt wat verzoekers betreft. Het door hen naar voor gebrachte asielrelaas waarbij zij stelden in hun land van herkomst gelinkt te worden aan activiteiten van de rebellen, als gevolg van het vertrek van een broer naar de rebellen, werd ongeloofwaardig bevonden. De loutere Tsjetsjeense origine kon volgens de asielinstanties niet volstaan voor de erkenning als vluchteling. Verder werd hierbij ook geoordeeld dat er niet langer sprake is van een open oorlog, de rebellenbeweging ondergronds en versnipperd is en haar slagkracht is beperkt tot aanslagen tegen specifieke doelen, meer bepaald vertegenwoordigers van de overheid. Er werd ook aangegeven dat de ordediensten de rebellie proberen te bestrijden met specifieke acties en het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft. Er werd geoordeeld dat de situatie in Dagestan niet van die aard is dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De Raad stelt vast dat verzoekers zich thans beperken tot een verwijzing naar rapporten waarin op algemene wijze wordt ingegaan op de situatie in Dagestan. Enige concrete link met hun persoonlijke situatie blijkt niet. Deze rapporten wijzen op blijvend geweld tussen de rebellen en de overheid, doch zonder dat hieruit alsnog blijkt dat er sprake is van een open oorlog, dat de slagkracht van de rebellen niet langer is beperkt tot aanslagen tegen vertegenwoordigers van de overheid, dat burgers specifiek worden geviséerd of dat het aantal slachtoffers onder de burgerbevolking niet langer beperkt zou blijven. De Raad stelt vast dat deze informatie het gestelde door de asielinstanties bevestigt dat het geweld met name is gericht tegen de beide kampen in de strijd, en zij die hiermee op een of andere wijze zijn gelieerd. Er werd evenwel reeds vastgesteld dat wat verzoekers betreft niet blijkt. Er is ook sprake van geweld tegen personen met een specifiek profiel, doch verzoekers zelf brengen in dit verband geen concrete, geloofwaardige gegevens aan dat zij als dusdanig zijn te beschouwen. De door verzoekers aangehaalde bronnen maken melding van blijvend geweld tussen rebellen en de overheid, doch zonder dat uit deze informatie blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Dagestan sinds de laatste afwijzing van verzoekers' asielaanvragen dermate is gewijzigd dat er alsnog een reëel risico dient te worden aangenomen voor personen van Tsjetsjeense origine die terugkeren naar Dagestan op een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. De verwijzing naar een algemeen reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken voor Dagestan, Tsjetsjenië en Ingoesjetië kan aan voorgaande beoordeling ook geen afbreuk doen, nu dit is opgesteld in zeer algemene bewoordingen en het daarin opgenomen veiligheidsluik daarenboven specifiek gericht is op Belgen die naar deze regio wensen te reizen.

Verzoekers, die geen persoonlijke elementen aanbrengen die kunnen wijzen op een schending van artikel 3 van het EVRM, doch op dit punt enkel bronnen betreffende de algemene situatie in Dagestan aanhalen, tonen ook op geen enkele manier aan dat in de periode tussen de afwijzing van hun laatste asielaanvragen en de thans bestreden beslissingen de asielinstanties hun algemene beleid betreffende het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus aan Tsjetsjenen uit Dagestan zouden hebben gewijzigd, dat er in dit verband thans wel een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in de context van een gewapend conflict wordt aangenomen, of dat er in deze periode enig standpunt van het UNHCR werd uitgebracht dat dergelijke personen thans wel bescherming zouden behoeven.

Ter terechtzitting geven verzoekers in dit verband bovendien aan dat zij wachten met het indienen van nieuwe asielaanvragen tot zij alsnog nieuwe bewijsstukken hebben ontvangen die wel hun persoon betreffen. Aldus geven zij evenwel zelf aan dat zij het indienen van herhaalde asielaanvragen enkel gesteund op de thans door hen aangebrachte stukken betreffende de algemene situatie in het land van herkomst, waarvan zij nochtans stellig beweren dat deze rechtvaardigen dat zij in aanmerking zouden komen voor een beschermingsstatus, niet als zinvol beschouwen.

Verzoekers tonen dan ook niet aan dat verweerder ten onrechte geen reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling bij terugkeer naar het land van herkomst heeft weerhouden dat in rekening diende te worden gebracht bij de afweging van de duur van het inreisverbod.

Verzoekers maken met hun uiteenzetting geenszins aannemelijk dat verweerder enig dienstig gegeven of enige specifieke omstandigheid eigen aan hun situatie ten onrechte buiten beschouwing heeft gelaten.

Een schending van artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

3.1.3.3. Verzoekers houden vervolgens voor dat verweerder bij het nemen van de bestreden beslissingen heeft nagelaten de bepalingen van de artikelen 74/13 en 74/17 van de Vreemdelingenwet te respecteren. Voormelde wetsartikelen leggen verweerder een aantal verplichtingen op bij het nemen van een verwijderingsmaatregel. De bestreden beslissingen zijn evenwel geen verwijderingsmaatregelen, doch inreisverboden, zodat verzoekers in voorliggende zaak niet nuttig kunnen verwijzen naar de verplichtingen die voortvloeien uit de artikelen 74/13 en 74/17 van de Vreemdelingenwet, waarin bovendien geen bijkomende formele motiveringsverplichting kan worden gelezen.

3.1.3.4. Met betrekking tot de aangevoerde schending van de artikelen 5, 6 en 11 van de richtlijn 2008/115/EG moet worden gesteld dat deze richtlijn werd omgezet in de Belgische rechtsorde door de wet van 19 januari 2012 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Na de omzetting van een richtlijn kunnen particulieren slechts op dienstige wijze een beroep doen op de bepalingen van deze richtlijn indien de nationale omzettingsmaatregelen niet correct of toereikend zijn (HvJ 4 december 1997, C-253/96 tot en met C-258/96, Kampelmann, punt 42; zie tevens HvJ 3 december 1992, C-140/91, C-141/91, C-278/91 en C-279/91, Suffritti, punt 13; RvS 2 april 2003, nr. 117.877). Verzoekers tonen dit echter niet aan. Zij kunnen de schending van de bepalingen van deze richtlijn dan ook niet op ontvankelijke wijze aanvoeren.

Ten overvloede dient tevens te worden gesteld dat waar verzoekers betogen als zou verweerder ten onrechte het non-refoulementbeginsel niet eerbiedigen, de thans bestreden inreisverboden verzoekers als dusdanig geenszins oplegt terug te keren naar hun herkomstland. Deze leggen enkel een verbod op tot binnenkomst en verblijf op het grondgebied van de Schengenlidstaten gedurende twee jaar. Verder wordt verwezen naar voorgaande bespreking waarbij reeds werd vastgesteld dat de verschillende door verzoekers ingediende asielaanvragen allen werden afgewezen, dat op dit punt geen nieuwe elementen blijken die alsnog van aard zijn deze eerdere beoordeling door de asielinstanties te kunnen aantasten en de ingeroepen schending van artikel 3 van het EVRM niet werd weerhouden. Enige niet-eerbiediging van het non-refoulementbeginsel kan geenszins worden vastgesteld.

3.1.3.5. Inzake de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM herhaalt de Raad allereerst dat de thans bestreden beslissingen geen verwijderingsmaatregelen betreffen. Voor het overige wordt verwezen naar voorgaande bespreking van het middel waarbij reeds werd vastgesteld dat verzoekers niet aantonen dat zij een reëel risico lopen te worden onderworpen aan foltering of onmenselijke of

vernederende behandelingen of straffen in hun herkomstland. Een schending van artikel 3 van het EVRM wordt niet aangetoond.

In dit verband merkt de Raad bovendien op dat de door verzoekers ingeroepen “*protection subsidiaire subsidiaire*” niet gekend is in de Belgische rechtsorde en geen rechtsnorm betreft waaraan de bestreden beslissingen kunnen of dienen te worden getoetst. Zij linken deze aan de bescherming die toekomt aan personen die een reëel risico lopen op een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM, doch tonen niet aan dat zij een dergelijk reëel risico lopen bij terugkeer naar het land van herkomst.

3.1.3.6. Artikel 13 van het EVRM kan, gelet op de inhoud en het doel van de rechtsregel, niet dienstig worden opgeworpen zonder ook de bepaling van hetzelfde Verdrag aan te duiden waarvan de schending een effectief rechtsmiddel vereist (RvS 14 oktober 2002, nr. 111.462; RvS 30 november 2007, nr. 177.451). Verzoekers voeren weliswaar de schending aan van artikel 3 van het EVRM, maar hoger werd reeds aangetoond dat zij geen schending van deze verdragsbepaling aannemelijk maken.

3.1.3.7. De uiteenzetting van verzoekers laat niet toe te concluderen dat de bestreden beslissingen zijn genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding beschikt. Een schending van de materiële motiveringsplicht blijkt derhalve niet.

3.1.2.8. Nu geen kennelijke wanverhouding werd aangetoond tussen de overwegingen die de bestreden beslissingen onderbouwen en het dispositief van deze beslissingen kunnen verzoekers ook niet worden gevolgd waar zij stellen dat het redelijkheidsbeginsel en het evenredigheids- of proportionaliteitsbeginsel werden geschonden (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

3.1.2.9. Het zorgvuldigheidsbeginsel – dat verzoekers ook geschonden achten – legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Uit de gegevens van het dossier en uit wat voorafgaat blijkt dat de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding op basis van een correcte feitenvinding tot zijn conclusie is gekomen, zodat geen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan worden vastgesteld.

3.1.2.10. De beschouwingen van verzoekers laten evenmin toe de schending van enig ander, niet nader omschreven, beginsel van behoorlijk bestuur vast te stellen.

3.1.2.11. De Raad moet verder benadrukken dat hij enkel de rechtmatigheid van de hem voorgelegde beslissingen kan toetsen en het hem niet toekomt te beoordelen of een administratieve beslissing billijk is (cf. RvS 15 december 2008, nr. 188.772).

3.1.2.12. De eerste twee middelen zijn, in de mate dat ze ontvankelijk zijn, ongegrond.

3.2.1. Verzoekers voeren in een derde middel de schending aan van artikel 13 van het EVRM, van artikel 47 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie en van de motiveringsplicht.

Zij stellen als volgt:

“Tegen de inreisverboden dd. 13 augustus 2014 (kennisgeving 18 september 2014) alsook tegen een bevel om het grondgebied te verlaten staat uitsluitend een annulatieberoep open (en dus in beginsel ook een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, gezien artikel 39/82 van Vreemdelingenwet) bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Deze beroepen zijn evenwel niet opschortend.

Hoewel de verzoekende partijen gegronde middelen inroepen, hebben de openstaande beroepsmogelijkheden, tot gevolg dat de verzoekende partijen zullen teruggestuurd worden naar Dagestan, zonder dat de middelen effectief onderzocht zullen worden door de nationale rechter

(alvorens een schorsing te komen in het kader van een procedure “uiterst dringende noodzakelijkheid” is het immers noodzakelijk dat er “ernstige middelen” worden aangevoerd – zie hierna).

Bijgevolg voldoet huidige procedure niet aan de voorwaarden van artikel 13 van het E.V.R.M. en artikel 47 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie. Immers, overeenkomstig artikel 13 E.V.R.M. dient “een ieder wiens rechten of vrijheden die in dit Verdrag zijn vermeld, zijn geschonden, heeft recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel voor een nationale instantie, ook indien deze schending is begaan door personen in de uitoefening van hun ambtelijke functie”.

Artikel 47 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie bepaalt verder:

“eenieder wiens door het recht van de Unie gewaarborgde rechten en vrijheden zijn geschonden, heeft recht op een doeltreffende voorziening in rechte, met inachtneming van de in dit artikel gestelde voorwaarden.

Eenieder heeft recht op een eerlijke en openbare behandeling van zijn zaak, binnen een redelijke termijn, door een onafhankelijk en onpartijdig gerecht dat vooraf bij wet is ingesteld. Eenieder heeft de mogelijkheden zich te laten adviseren, verdedigen en vertegenwoordigen.

Rechtsbijstand wordt verleend aan diegenen die niet over toereikende financiële middelen beschikken, voorzover die bijstand noodzakelijk is om de daadwerkelijke toegang tot de rechter te waarborgen.”

Om daadwerkelijk te zijn in de zin van artikel 13 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens moet het beroep dat openstaat voor de personen die een schending van artikel 3 E.V.R.M. aanklagen, een “aandachtige”, “volledige” en “strikte” controle mogelijk maken van de situatie van de verzoekers door het bevoegde orgaan (E.H.R.M. 21 januari 2011, M.S.S. t. België en Griekenland, §§ 387 en 389; 20 december 2011, Yoh – Ekale Mwanje t. België, §§ 105 en 107).

Bijgevolg moet, op grond van een gecombineerde lezing van de artikelen 3 en 13 E.V.R.M., een beroep, om daadwerkelijk te zijn, voldoen aan de volgende drie cumulatieve voorwaarden: het moet van rechtswege schorsend zijn, het moet een volledig onderzoek ex nunc van de aangevoerde grieven mogelijk maken en het moet in de praktijk toegankelijk zijn.

Ook het Europees Hof voor de Rechten van de Mens definieert het daadwerkelijk rechtsmiddel in die context in die zin, m.n. dat het een automatische schorsing van de in het geding zijnde maatregel veronderstelt, alsook een volledig onderzoek ex nunc van de verdedigbare grieven.

Zoals geïnterpreteerd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens veronderstelt het bij artikel 13 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens gewaarborgde recht op daadwerkelijke rechtshulp dat de personen die een verdedigbare grief aanvoeren, die is afgeleid uit de schending van artikel 3 van het hetzelfde Verdrag (zie tweede en derde middel), toegang hebben tot een rechtscollege dat bevoegd is om de inhoud van de grief te onderzoeken en om het gepaste herstel te bieden.

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens heeft herhaaldelijk geoordeeld dat, « gelet op het belang dat [het] hecht aan artikel 3 van het Verdrag en aan de onomkeerbare aard van de schade die kan worden veroorzaakt wanneer het risico van foltering of slechte behandelingen zich voordoet [...], artikel 13 eist dat de betrokkene toegang heeft tot een van rechtswege opschortend beroep » (EHRM, 26 april 2007, Gebremedhin (Gaberamadhien) t. Frankrijk, § 66; zie EHRM, 21 januari 2011, M.S.S. t. België en Griekenland, § 293; 2 februari 2012, I.M. t. Frankrijk, §§ 134 en 156; 2 oktober 2012, Singh en anderen t. België, § 92).

De verzoekende partijen herinneren in die zin ook aan een recent arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens waarbij bovenstaande principes werden bevestigd aangaande de mogelijkheden in het interne Belgische recht omtrent het annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het Hof is van mening dat het gebrek aan schorsend effect gedurende de annulatieprocedure niet kan worden gecompenseerd door het feit dat om daadwerkelijk een schorsend en volledig onderzoek van zijn beroep te kunnen krijgen, de verzoekende partij mogelijks tot drie verschillende beroepen moet instellen.

Dit gelet op het feit dat de vordering tot schorsing in uiterst dringende noodzakelijkheid slechts in aanmerking wordt genomen indien aan drie cumulatieve voorwaarden is voldaan, waarbij

overeenkomstig de geldende rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aan één van deze voorwaarden slechts is voldaan wanneer een verwijderingsmaatregel imminent wordt.

“§103. Selon la Cour, si une telle construction peut en théorie se révéler efficace, en pratique, elle est difficilement opérationnelle et est trop complexe pour remplir les exigences découlant de l'article 13 combiné avec l'article 3 de disponibilité et d'accessibilité des recours en droit comme en pratique (...). Elle note en outre que si, dans l'hypothèse précitée (voir paragraphe 102 in fine), l'étranger ne retire pas son recours en annulation initial et ne le réintroduit pas, cette fois accompagné d'une demande de suspension ordinaire, le système préconisé par le Gouvernement peut mener à des situations dans lesquelles l'étranger n'est en fait protégé par un recours à effet suspensif ni durant la procédure contre l'ordre d'expulsion ni face à l'imminence d'un éloignement. C'est cette situation qui s'est produite en l'espèce, alors même que la requérante était conseillée par un avocat spécialisé. Eu égard à l'importance du droit protégé par l'article 3 et au caractère irréversible d'un éloignement, une telle situation est incompatible avec les exigences desdites dispositions de la Convention (...)

§105. La Cour n'estime pas nécessaire de se prononcer sur la possibilité qu'avait la requérante de saisir le juge judiciaire des référés (...). Il lui suffit de constater que ce recours n'est pas non plus suspensif de plein droit de l'exécution de la mesure d'éloignement et qu'il ne remplit donc pas non plus les exigences requises par l'article 13 de la Convention combiné avec l'article 3 (...)

“§106. Au vu de l'analyse du système belge qui précède, la Cour conclut que la requérante n'a pas disposé d'un recours effectif, dans le sens d'un recours à la fois suspensif de plein droit et permettant un examen effectif des moyens tirés de la violation de l'article 3 de la Convention. Il y a donc eu violation de l'article 13 combiné avec l'article 3 de la Convention. Il y a donc eu violation de l'article 13 combiné avec l'article 3 de la Convention. »

(EHRM, Josef v. Belgium, no. 70055/10 dd. 27 février 2014)

In casu gaat het hier over een gezin met twee minderjarige kinderen, die na een jarenlang verblijf op het Belgische grondgebied geconfronteerd worden met een inreisverbod van 2 jaar. Daarnaast worden verzoekers geconfronteerd met een prangende humanitaire situatie. Echter, het gebrek aan een effectief rechtsmiddel staat de toetsing aan de huidige situatie in de weg in het kader van huidige procedure.

Het feit dat een annulatieberoep kan worden aangevuld met een beroep bij uiterst dringende noodzakelijkheid impliceert geen daadwerkelijk rechtsmiddel. Immers, bij een beroep tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid hangt de schorsende werking af van een aantal verschillende voorwaarden, waaronder het feit dat men de uiterst dringende noodzakelijkheid kan aantonen, wat in de praktijk slechts aanvaard wordt wanneer de verzoeker wordt gevangengehouden met het oog op zijn uitzetting. Een andere criteria waaraan het beroep bij uiterst dringende noodzakelijkheid dient te voldoen is het “ernstig te herstellen nadeel”.

Steeds worden verzoekschriften bij uiterst dringende noodzakelijkheid afgewezen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stellende dat er niet voldaan is aan het bewijs van het moeilijk te herstellen nadeel, gezien de betrokkene niet kan bewijzen dat de “wantoestanden” die in de internationale rapporten beschreven staan ook op hem betrekking zullen hebben.

Het bewijs van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel gaat niet over de beoordeling ten gronde van de aangevoerde middelen in het verzoekschrift, maar enkel over de controle of deze ernstig zijn en of de uitvoering van de maatregel alvorens een uitspraak te hebben over de nietigverklaringsprocedure een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van de verzoekende partijen teweeg brengt.

De beroepsmogelijkheid die op heden bestaat, namelijk het annulatieberoep, is geen daadwerkelijk rechtsmiddel, hetgeen ook werd bevestigd in het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in de zaak Josef v. Belgium. Bijgevolg wordt artikel 13 E.V.R.M. geschonden.

Betreffende de praktische toegankelijkheid van de beroepen dient er bovendien op gewezen te worden dat, om een schorsende werking en een volledig onderzoek van zijn beroep te verkrijgen, de betrokkene mogelijk tot drie verschillende beroepen moet instellen, wat op zijn minst duidelijk complexer is dan wanneer hij zich had kunnen beperken tot slechts één schorsende procedure van rechtswege en met volle rechtsmacht.

In casu is het ook noodzakelijk te wijzen op een recent arrest van het Grondwettelijk Hof van 16 januari 2014 (nr. 1/2014). Hoewel het Hof hier oordeelde over de daadwerkelijkheid van het beroep inzake beslissingen die werden genomen op grond van artikel 57/6/1 inzake asielaanvragen die worden ingediend door een onderdaan van een "veilig land" van herkomst of van een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, blijkt duidelijk dat de verzoekende partij zich in een parallelle juridische situatie bevindt en geen adequaat rechtsmiddel heeft.

In haar arrest dd. 16 januari 2014 (nr. 1/2014) maakt het Grondwettelijk Hof onder meer volgende overwegingen:

B.4.1. Het enige middel is met name afgeleid uit de schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in samenhang gelezen met de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens, met artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna : het Handvest) en met artikel 39 van richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus (hierna : de Procedurerichtlijn).

De verzoekende partijen verwijten de bestreden bepalingen de uit een als veilig beschouwd land afkomstige asielzoekers op discriminerende wijze het recht te ontfangen op een daadwerkelijk beroep tegen de beslissing van de Commissaris-generaal om hun asielaanvraag te verwerpen en om te weigeren hun de subsidiaire bescherming toe te kennen.

(...)

B.5.1. Zoals geïnterpreteerd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens veronderstelt het bij artikel 13 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens gewaarborgde recht op daadwerkelijke rechtshulp dat de persoon die een verdedigbare grief aanvoert die is afgeleid uit de schending van artikel 3 van hetzelfde Verdrag, toegang heeft tot een rechtscollege dat bevoegd is om de inhoud van de grief te onderzoeken en om het gepaste herstel te bieden. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens heeft herhaaldelijk geoordeeld dat, « gelet op het belang dat [het] hecht aan artikel 3 van het Verdrag en aan de onomkeerbare aard van de schade die kan worden veroorzaakt wanneer het risico van foltering of slechte behandelingen zich voordoet [...], artikel 13 eist dat de betrokkene toegang heeft tot een van rechtswege opschortend beroep » (EHRM, 26 april 2007, Gebremedhin (Gaberamadhien) t. Frankrijk, § 66; zie EHRM, 21 januari 2011, M.S.S. t. België en Griekenland, § 293; 2 februari 2012, I.M. t. Frankrijk, §§ 134 en 156; 2 oktober 2012, Singh en anderen t. België, § 92).

B.5.2. Om daadwerkelijk te zijn in de zin van artikel 13 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens moet het beroep dat openstaat voor de persoon die een schending van artikel 3 aanklaagt, een « aandachtige », « volledige » en « strikte » controle mogelijk maken van de situatie van de verzoeker door het bevoegde orgaan (EHRM, 21 januari 2011, M.S.S. t. België en Griekenland, §§ 387 en 389; 20 december 2011, Yoh-Ekale Mwanje t. België, §§ 105 en 107).

B.6.1. Het instellen, voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, van het annulatieberoep dat bij artikel 39/2, § 1, derde lid, van de wet van 15 december 1980 openstaat tegen de beslissing tot niet-inoverwegingneming die de Commissaris-generaal heeft genomen aangaande een aanvraag tot het verkrijgen van asiel en van de subsidiaire bescherming ingediend door een persoon afkomstig uit een land opgenomen in de lijst van veilige landen die is vastgesteld door de Koning, schorst de beslissing van de Commissaris-generaal niet.

B.6.2. Het annulatieberoep impliceert overigens een onderzoek van de wettigheid van de beslissing van de Commissaris-generaal op grond van de elementen waarvan die overheid kennis had op het ogenblik dat zij uitspraak deed. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is, wanneer hij dat onderzoek uitvoert, derhalve niet ertoe gehouden de eventuele nieuwe bewijselementen die de verzoeker hem voorlegt, in overweging te nemen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is evenmin ertoe gehouden om, teneinde de wettigheidstoetsing uit te voeren, de actuele situatie van de verzoeker te onderzoeken, met andere woorden op het ogenblik dat hij uitspraak doet, ten opzichte van de situatie die gold in zijn land van herkomst.

B.6.3. Uit hetgeen voorafgaat, vloeit voort dat het annulatieberoep dat overeenkomstig artikel 39/2, § 1, derde lid, van de wet van 15 december 1980 kan worden ingesteld tegen een beslissing tot niet-

inoverwegingneming van de aanvraag tot het verkrijgen van asiel of van de subsidiaire bescherming, geen daadwerkelijke rechtshulp is in de zin van artikel 13 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens.

B.7. Om na te gaan of die bepaling is geschonden, dient evenwel rekening te worden gehouden met alle beroepen waarover de verzoekers beschikken, met inbegrip van de beroepen die het mogelijk maken zich te verzetten tegen de tenuitvoerlegging van een maatregel tot verwijdering naar een land waar, luidens de grief die zij aanvoeren, een risico bestaat dat artikel 3 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens te hunnen aanzien zou kunnen worden geschonden. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens heeft immers herhaaldelijk geoordeeld dat « het geheel van de door het interne recht geboden beroepen kan voldoen aan de vereisten van artikel 13, zelfs wanneer geen enkele daarvan op zich daaraan helemaal beantwoordt » (zie met name EHRM, 5 februari 2002, Čonka t. België, § 75; 26 april 2007, Gebremedhin (Gaberamadhien) t. Frankrijk, § 53; 2 oktober 2012, Singh en anderen t. België, § 99).

B.8.1. Wanneer de tenuitvoerlegging van de maatregel tot verwijdering van het grondgebied imminent is, kan de asielzoeker die het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot niet-inoverwegingneming van zijn aanvraag, tegen de verwijderingsmaatregel een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid instellen overeenkomstig artikel 39/82, § 4, tweede lid, van de wet van 15 december 1980. Krachtens artikel 39/83 van dezelfde wet kan de gedwongen uitvoering van de verwijderingsmaatregel pas op zijn vroegst plaatshebben vijf dagen na de kennisgeving van de maatregel, zonder dat die termijn minder dan drie werkdagen mag bedragen. Wanneer de vreemdeling reeds een gewone vordering tot schorsing had ingesteld en de uitvoering van de verwijderingsmaatregel imminent wordt, kan hij, bij wege van voorlopige maatregelen, verzoeken dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo snel mogelijk uitspraak doet. Na ontvangst van dat verzoek kan niet meer worden overgegaan tot de gedwongen tenuitvoerlegging van de verwijderingsmaatregel (artikelen 39/84 en 39/85 van dezelfde wet).

B.8.2. Bij meerdere arresten gewezen in algemene vergadering op 17 februari 2011 heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geoordeeld dat, opdat die vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid overeenkomstig de vereisten van artikel 13 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens zou zijn, de bepalingen van de wet van 15 december 1980 in die zin moesten worden geïnterpreteerd dat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid die binnen de termijn van vijf dagen na de kennisgeving van de verwijderingsmaatregel is ingesteld, de tenuitvoerlegging van de verwijderingsmaatregel van rechtswege opschort totdat de Raad zich uitsprekt. Bij dezelfde arresten heeft de Raad eveneens geoordeeld dat het beroep, ingesteld buiten de opschortende termijn van vijf dagen, maar binnen de termijn bepaald in artikel 39/57 van de wet van 15 december 1980 om een annulatieberoep in te stellen, namelijk 30 dagen, de tenuitvoerlegging van de verwijderingsmaatregel waarvan de uitvoering imminent is, eveneens van rechtswege opschort (RVV, 17 februari 2011, arresten nrs. 56.201 tot 56.205, 56.207 en 56.208).

B.8.3. Die uitbreiding van de schorsende werking van het instellen van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid vloeit evenwel niet voort uit een wetswijziging, maar wel uit rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zodat de verzoekers, ondanks het gezag van die arresten, niet de waarborg kunnen hebben dat de administratie van de Dienst Vreemdelingenzaken haar praktijk in alle omstandigheden aan die rechtspraak heeft aangepast. In dat opzicht dient eraan te worden herinnerd dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens herhaaldelijk heeft verklaard dat « de vereisten van artikel 13, net als die van de andere bepalingen van het Verdrag, moeten worden beschouwd als een waarborg, en niet gewoon als een bereidwilligheid of een praktische regeling; dat is een van de gevolgen van de voorrang van het recht, een van de grondbeginselen van een democratische maatschappij, inherent aan alle artikelen van het Verdrag » (EHRM, 5 februari 2002, Čonka t. België, § 83; 26 april 2007, Gebremedhin (Gaberamadhien) t. Frankrijk, § 66). Het heeft eveneens gepreciseerd dat « de daadwerkelijkheid [van het beroep] vereisten inhoudt inzake de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de beroepen, zowel in rechte als in de praktijk » (EHRM, 2 februari 2012, I.M. t. Frankrijk, § 150; 2 oktober 2012, Singh en anderen t. België, § 90).

B.8.4. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beslist overigens enkel tot de schorsing van de verwijderingsmaatregel onder de drievoudige voorwaarde dat de verzoekende partij de uiterst dringende noodzakelijkheid van de situatie aantoonst, dat zij minstens een ernstig vernietigingsmiddel aanvoert en dat zij een risico van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel bewijst.

Het ernstige middel moet de vernietiging van de betwiste handeling kunnen verantwoorden. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gaat in die context met andere woorden in beginsel over tot een duidelijke controle van de wettigheid van de verwijderingsbeslissing, controle die hem niet ertoe verplicht om, op het ogenblik dat hij uitspraak doet, rekening te houden met de nieuwe elementen die de verzoeker zou kunnen voorleggen of met de actuele situatie van die laatstgenoemde wat betreft de eventuele ontwikkeling van de situatie in zijn land van herkomst.

B.8.5. De Ministerraad geeft aan dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, op het ogenblik dat hij bij uiterst dringende noodzakelijkheid uitspraak doet, rekening kan houden met nieuwe elementen om het risico van schending van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens bij verwijdering naar het land van herkomst van de aanvrager, te evalueren. Er zij opnieuw opgemerkt dat die praktijk zou voortvloeien uit een zekere rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en dat de verzoekers dus geenszins de waarborg hebben dat de nieuwe bewijselementen of de ontwikkeling van de situatie in overweging zullen worden genomen door de Raad. Artikel 39/78 van de wet van 15 december 1980, dat bepaalt dat de annulatieberoepen worden ingediend volgens de modaliteiten bepaald in artikel 39/69, dat betrekking heeft op de beroepen met volle rechtsmacht inzake asiel, geeft immers uitdrukkelijk aan dat de bepalingen van artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, die betrekking hebben op het aanvoeren van nieuwe elementen, niet van toepassing zijn op de annulatieberoepen. Evenzo is artikel 39/76, § 1, tweede lid, van dezelfde wet, dat preciseert onder welke voorwaarden de nieuwe elementen worden onderzocht door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die in het contentieux met volle rechtsmacht zitting heeft, niet van toepassing op de Raad wanneer hij de annulatieberoepen onderzoekt.

B.8.6. Uit hetgeen voorafgaat, vloeit voort dat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid geen daadwerkelijke rechtshulp is in de zin van artikel 13 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens. Bijgevolg ontzegt artikel 39/2, § 1, derde lid, van de wet van 15 december 1980 de asielzoekers die uit een veilig land afkomstig zijn en wier aanvraag het voorwerp uitmaakt van een beslissing tot niet-inoverwegingneming, daadwerkelijke rechtshulp in de zin van die bepaling.

B.9.1. Artikel 2 van de wet van 15 maart 2012 voert dus een verschil in behandeling in, ten aanzien van het recht op een daadwerkelijk beroep tegen een beslissing tot verwerping van de asielaanvraag en tot weigering om de subsidiaire bescherming toe te kennen, tussen de daarin beoogde asielzoekers en de andere asielzoekers die, tegen de beslissing tot verwerping van hun aanvraag, een schorsend beroep kunnen instellen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die, om daarvan kennis te nemen, over een bevoegdheid met volle rechtsmacht beschikt.

B.9.2. Het Hof moet nagaan of dat verschil in behandeling redelijk verantwoord is, hetgeen inhoudt dat het berust op een objectief en relevant criterium en het evenredig is met het nagestreefde doel.

B.10.1. Het verschil in behandeling berust op het criterium van het land waarvan de asielzoeker de nationaliteit heeft of, wanneer hij staatloos is, van het land waarin hij zijn gewoonlijke verblijfplaats had alvorens op het grondgebied aan te komen. Dat criterium is objectief.

B.10.2. Artikel 23, lid 4, van de Procedurerichtlijn bepaalt :

« De lidstaten kunnen voorts bepalen dat een behandelingsprocedure overeenkomstig de fundamentele beginselen en waarborgen in hoofdstuk II voorrang krijgt of wordt versneld indien :

[...]

c) het asielverzoek als ongegrond wordt beschouwd :

i) omdat de asielzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst in de zin van de artikelen 29, 30 en 31 van deze richtlijn, of

ii) omdat een land dat geen lidstaat is als veilig derde land voor de asielzoeker wordt beschouwd, onverminderd artikel 28, lid 1, of

[...] ».

B.10.3. Uit die mogelijkheid vloeit voort dat « de nationaliteit van de verzoeker een factor is die in aanmerking kan worden genomen als rechtvaardigingsgrond voor de behandeling bij voorrang of de versnelde behandeling van een asielverzoek » (HvJ, 31 januari 2013, C-175/11, H.I.D. en B.A., punt 73).

B.10.4. Hieruit vloeit evenwel niet voort dat, door te voorzien in een behandeling bij voorrang of een versnelde behandeling van de asielaanvragen ingediend door personen afkomstig uit bepaalde als veilig beschouwde landen, de lidstaten die asielzoekers de « fundamentele waarborgen » zouden kunnen

ontzeggen die zijn ingevoerd door de Procedurerichtlijn of door de « basisbeginselen » van het Europees recht.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft immers geoordeeld :

« Niettemin moet worden gepreciseerd dat, om discriminatie te vermijden tussen de verzoeken van asielzoekers van een welbepaald derde land die bij voorrang worden behandeld en die van staatsburgers van andere derde landen die volgens de gewone procedure worden behandeld, deze procedure bij voorrang de asielzoekers van de eerste categorie niet de waarborgen mag ontzeggen van artikel 23 van richtlijn 2005/85, die voor alle soorten procedures gelden » (ibid., punt 74).

B.10.5. Het recht op een daadwerkelijk beroep, gewaarborgd bij artikel 47 van het Handvest en bij artikel 39 van de Procedurerichtlijn, aangehaald in B.4.3 en B.4.4, behoort tot de « basisbeginselen » en de « fundamentele waarborgen » die zijn ingevoerd bij de richtlijn.

In dat opzicht heeft het Hof van Justitie geoordeeld :

« Bijgevolg zijn de beslissingen waartegen de asielzoeker overeenkomstig artikel 39, lid 1, van richtlijn 2005/85 beroep moet kunnen instellen, de beslissingen die een afwijzing van het asielverzoek inhouden om redenen ten gronde of, in voorkomende gevallen, om formele of procedurele redenen die een beslissing ten gronde uitsluiten » (HvJ, 28 juli 2011, C-69/10, Samba Diouf, punt 42).

B.10.6. De beslissing tot niet-inoverwegingneming van de asielaanvraag die is ingediend door een uit een veilig land afkomstige asielzoeker houdt effectief de verwerping van de asielaanvraag in en valt bijgevolg onder de categorie van beslissingen waartegen een daadwerkelijk beroep moet openstaan.

B.10.7. Het recht op een daadwerkelijk beroep erkend bij artikel 47 van het Handvest moet, met toepassing van artikel 52, lid 3, ervan, worden gedefinieerd met verwijzing naar de betekenis en de draagwijdte die het Europees Verdrag voor de rechten van de mens eraan geeft. Het veronderstelt bijgevolg eveneens dat het beroep schorsend is en een strikt en volledig onderzoek van de grieven van de verzoekers door een autoriteit met een bevoegdheid met volle rechtsmacht mogelijk maakt.

Het recht op een daadwerkelijk beroep zoals gewaarborgd in het asielcontentieux bij artikel 39 van de voormelde richtlijn is overigens niet van toepassing op de maatregel tot verwijdering van het grondgebied, maar wel op de beslissing tot verwerping van de asielaanvraag. Hieruit vloeit voort dat het een onderzoek veronderstelt, niet alleen van de grief afgeleid uit het risico van schending van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens in geval van uitzetting van de verzoeker naar een land waar dat risico bestaat, maar eveneens van de grieven afgeleid uit de schending van de bepalingen met betrekking tot de toekenning van de status van vluchteling of van de subsidiaire bescherming.

B.11. Uit hetgeen voorafgaat, vloeit voort dat het verschil in behandeling, ten aanzien van de mogelijkheid om een daadwerkelijk beroep in te stellen tegen de beslissing die een einde maakt aan de asielprocedure, onder asielzoekers naargelang zij al dan niet afkomstig zijn uit een veilig land, berust op een criterium dat niet wordt toegestaan door de Procedurerichtlijn en dat derhalve niet relevant is.

B.12. Ten slotte dient te worden opgemerkt dat de maatregel die het enkel mogelijk maakt een annulatieberoep in te stellen tegen de beslissing die een einde maakt aan de asielprocedure voor de categorie van uit een veilig land afkomstige asielzoekers, in elk geval niet evenredig is met het doel van snelheid, omschreven in B.2.1, waarnaar de wetgever streeft. Immers, dat doel zou kunnen worden bereikt door, in die hypothese, de termijnen voor het instellen van het beroep met volle rechtsmacht in te korten, waarin de wet overigens reeds voorziet voor andere gevallen.

B.13. Het enige middel is gegrond. Artikel 2 van de wet van 15 maart 2012 dient te worden vernietigd. " (Arrest Grondwettelijk Hof van 16 januari 2014 – arrest nr. 1/2014, eigen onderlijning, [...])

Door slechts te voorzien in een mogelijkheid om een annulatieberoep in te dienen beschikt de verzoekende partij niet over een daadwerkelijk rechtsmiddel. Dat deze procedure niet voldoet aan art. 13 EVRM werd recent bevestigd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in de zaak *Josef v. België*. De hierboven vermelde wetbepalingen zijn dan ook zonder meer geschonden."

3.2.2.1. De Raad stelt vast dat verzoekers in hun derde middel aangeven van oordeel te zijn dat zij niet kunnen beschikken over een daadwerkelijk rechtsmiddel, doch hiermee niet aantonen dat de bestreden beslissingen zijn genomen met miskennis van substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen of dat er sprake is van overschrijding of afwending van macht. Verzoekers' kritiek laat dan ook

niet toe te besluiten dat de bestreden beslissingen zijn aangetast door enig gebrek dat aanleiding kan geven tot de vernietiging van deze beslissingen.

De in het tweede middel aangevoerde grief omtrent het ontbreken van een daadwerkelijk rechtsmiddel is dan ook niet dienstig.

3.2.2.2. Ten overvloede wijst de Raad erop dat verzoekers de facto de kans kregen om hun middelen aan de Raad ter kennis te brengen en te laten onderzoeken. Bij de bespreking van de eerste twee middelen is ook gebleken dat verzoekers geen schending van een rechtsnorm aannemelijk maken.

Verzoekers hun standpunt dat zij niet over een effectief rechtsmiddel konden beschikken en dat artikel 13 van het EVRM en artikel 47 van het Handvest van de grondrechten zijn geschonden, mist dan ook feitelijke grondslag.

3.2.2.3. De uiteenzetting van verzoekers laat voorts niet toe een schending van de motiveringsplicht vast te stellen.

3.2.2.4. Het tweede middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

4. Korte debatten

Verzoekers hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

5. Kosten

Verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie februari tweeduizend vijftien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS